

[Valdemar Sørensen.]

den moralske Berettigelse i ogsaa at trække Lejeren ind under dem, hvor han har medvirket til en i Loven forbudt Lejeforhøjelse, saa staar det mig omvendt klart, at netop denne Straf til begge Sider er rigtig godt egnet til at omgive alle disse Lovovertrædelser med endnu større Hemmelighedsfuldhed end før. Jeg erkender dog, at naar det i Øjeblikket koster Hæfte at sælge nogle Cigaretter til Overpris, saa er det ligesom en Opfordring til Overtrædelse af Huslejeloven, at den hidtil ikke har indeholdt nogen Straffebestemmelse, og for saa vidt er jeg for mit Vedkommende tilfreds med denne Bestemmelse.

Om de øvrige Ting, vi har talt om i Udvalget, vil jeg gerne have Lov til at sige, at jeg sætter megen Pris paa Udvalgets Udtalelse om det beklagelige i, at der i visse Boligselskaber her i Byen har staaet en Række Lejligheder for børnerige Familier ledige. Jeg haaber, at man kan komme ind paa en Undersøgelse af Aarsagerne hertil, for det er jo lidt ejendommeligt, at medens vi nu her i Forslaget gennemfører en Tvangsudlejning af private Ejeres ledige Lejligheder, kan man se en Række socialt byggede og offentligt understøttede Lejligheder staa ledige Maaned efter Maaned til megen Ubekvemmelighed for de Selskaber, som har bygget dem, og til Skade for de Lejere, som skulde have dem. Jeg haaber, at man paa det Punkt vil komme til Klarhed, og at de Selskaber og de Myndigheder i Kommunerne, der raader over disse Sager, maa bringes til at forstaa, at man kan ikke samtidig med, at Boligforholdene udvikler sig, som de gør, foraarsage en Forsinkelse i Benyttelsen af de socialt understøttede Lejligheder som den, der her har fundet Sted.

Jeg kunde ønske at sige i Anledning af de Henvendelser, der har været rettet til Udvalget fra anden Side end Lejerforeningerne, at jeg har for mit Vedkommende sat Pris paa, at Hovedstadens Grundejerforeninger vel har flaget med det principielle Ønske at faa Periodeskiftet gjort effektivt saa snart som muligt, men at man naturligvis i Praksis ser, at en saadan Ændring af selve Grundbestemmelsen i Loven er helt uigennemførlig i Øjeblikket, og at man derfor har stillet visse positive praktiske Ændringsforslag, af hvilke Lovforslaget imødekommer dem, der med nogen Rimelighed kunde imødekommes.

Men vi har samtidig fra en anden Grundejerorganisation, der kalder sig „Byggesocietetet i Danmark“, faaet en Henvendelse, som er holdt i en noget anden Tone. Den

gaar i al sin Ubeskedenhed ud paa, at man straks ophæver hele den bestaaende Lovgivning om Beskyttelse af Forretningslokaler; den gaar ligeledes ud paa, at man drager et Skel i Opsigelsesbeskyttelsen, saadan at nogle Lejere skal være beskyttede mod Opsigelse og andre ikke, og den foreslaar, hvad der forekommer mig mest beskedent i Henvendelsen, en mindre Forhøjelse af Lejen i visse nybyggede Ejendomme. Selv om disse Ønsker efter hele Princippet i Lovgivningen umuligt kan opfyldes, er de dog forstaaelige, set fra disse Ejeres Synspunkt, men alle disse Ønsker er indsvøbt i en Mangfoldighed af Beskyldninger og Insinuationer til alle Sider, mod Regering og Rigsdag, mod Partiernes, mod Lejerforeningerne. I hele denne Malstrøm af uvedkommende Ting er den saglige Baggrund for disse Henvendelser helt forsvundet, og for saa vidt man i disse Kredse beklager sig over, at der ikke er taget Hensyn til dem, saa ligger det i den simple Ting, at man i Udvalget naturligvis har maattet lade alle disse Henvendelser, indsvøbt i alle de Insinuationer, jeg omtalte, synke til Bunds i den Ubemærkedhed, som Udtalelserne tilkommer, selv om man af saglige Grunde maaske paa visse Punkter kunde have ønsket Henvendelsen en anden Skæbne.

Jeg har villet sige disse Ord ved denne Lejlighed, fordi jeg tror, det er rigtigst, at det bliver sagt. Det er usædvanligt at se en Organisation, sammensat af private Bygherrer og Lederen af et stort socialt Boligselskab, enes om den Slags Beskyldninger, som i Udtalelsen er fremsat over for Lovgivningsmyndighederne. Det forekommer mig at være et saadant Særsyn, at jeg har følt mig forpligtet og berettiget til at gøre opmærksom paa det her fra denne Talerstol.

Jeg skal hermed anbefale Udvalgets Ændringsforslag og hele Lovforslaget til hurtig Vedtagelse og Gennemførelse.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen):

Jeg skal tillade mig at anbefale de af Ministeren stillede og af Udvalget tiltraadte Ændringsforslag til Vedtagelse.

De fremsatte Bemærkninger giver mig ikke Anledning til længere Udtalelser. Jeg skal blot til det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, der, saa vidt jeg hørte, paastod, at han under første Behandling havde paapeget, at store Dele af Lovforslaget var ulæselige, sige, at saa vidt jeg erindrer, var det kun een Paragraf, det ærede Medlem kritiserede ud fra det Syns-